

نقد بر "مسئله آزادی زنان در ادبیات معاصر ایران"

خانم
میرزا!

رساله علمی آرا :-

(Проблема освобождения женщины в современной персидской литературе. (1920-1950 г.))

با صلح خواندم، لطیفه‌های سر و وضع زنان ایران و مبارزه نوشته‌های آن‌ها را در راه
آزادی زنان در اثر خود در دست نشان داده‌اید و از این لحاظ رساله در خواننده
تأثیر مثبت می‌گذرد. اما بنظر من لازم بود درباره زنان نامر و نویسنده ایرانی که
برای آزادی زنان آگاهی تفریب‌بخش و بیشتر نوشته‌اند، ~~تذکره~~ تذکره بکشید.
ضمناً ضمیمه‌ها را هم باید در نظر گرفت.

- ۱- صفحه ۳۰ که گفته میشود زفران ^{ساله} ۱۰۹۹ ساله بود و مهربان باید قید کرد که
از زمان رضاشاه طبق قانون رسمی باید زفران از سن ۱۸ سالگی از زواج
کشته. خانواده‌هایی که زفران کوچک‌تر از سن ۱۸ را ^{تور} می‌دیدند، نمی‌توانستند
اسناد زناشویی آنها در محضر آن دولتی ثبت کنند. ^{با تشریفات مذهبی}
- ۲- صفحه ۱۱۵ ^{تذکره} زنان ایران از پدرسون جهانی زنان خارج کرده‌اند
و اکنون تنها از اعلامی نماندگی زنان ایران را در آن پدرسون بعهده دارد.
- ۳- صفحه ۱۵۰. زبان علمی ^{تذکره} دستی از ^{تذکره} وی تیره نیست بلکه
ایده و افکار او انطور است. اتفاقاً او بیفتون نویسنده‌ای است.
- ۴- صفحه ۱۵۸. "جانماز آب کشیدن" در دست ترجمه شده است.
این اصطلاح یعنی اظهار تقدس بیجا کردن است. برای عوام فریبی.

ضمناً نظرین کتب در باره رمان انتقام « عبید علی کر زندگ
توان برگ را تصور مکنید در اثرش زاهد ملسه . و نیز در ضد جان
رساله بویسی و تحقیق آثار نویسنده آن بایم مخطوط شده است . سدا در صفحہ
۲۸۷/۸ آثار بآذین و جہد افوت ، یا در صفحہ ۲۹۵ نوشته اس
پرویز واحد صادق انظریست کہ باید لازم عبد اللہ
البہ این مطالب از دیش پاس از سارا انکار نمکنند و شکی نیست کہ
زہتم کہ در این راه گنبدہ اند در خود تقدیر ملسه .
من لازمہ مدب فوقیت سارا آرزو میکنم .

۱۰

مکتبہ نسیم سیما بر ۱۹۵۹